

Herr Lovmand

Herr Lovmand red sig under ø;

– *danser I vel, mit skønne unge liv* –

han fæste stolt Ingerlille, så væn en mø.

Så måtte hun vorde min.

2. “Hør I, stolt Ingerlille under ø:
Hvorlænge ville I bie mig mø?”

3. “I otte vintre fulde,
den niende, om jeg skulle.”

4. Der otte år forgangen vare,
stolt Ingerlille hun længtes så såre.

5. Stolt Ingerlilles brødre ginge sammen i råd:
“Vi ville gifte vor søster i år.”

6. “Vi ville give hende rige herr Tord;
hann ejer mere guld, end Lovmand ejer jord.”

7. “Han har mere guld på brystet sin,
end herr Lovmand har i sit forgyldene skrin.”

8. “Mere guld bær han på hviden hånd,
end herr Lovmand har jord i alle sine land.”

9. “Han har mere gods i arken,
end herr Lovmand har jord i marken.”

10. De drukke bryllup i dage fem,
ikke ville bruden til senge i dem.

11. Den sjätte dag ad kvelde,
da toge de bruden med vælde.

12. “Skal jeg nu til senge gå,
da følger mig først til højeloftsbro.”

13. Der hun kom på højeloftsbro,
hendes øjne de stode ad saltens fjord.

14. “Hisset ser jeg sejlene gule og blå,
dem syed jeg med mine fingre små.”

15. “Havde jeg mig en fuldtro ven,
did ville ride hen og snart igen.

16. “Hør du, herr Peder, kære broder min,
rid hen til stranden for søster din.

17. Herr Peder går i stalde,
han skuer de gangere alle.

18. Han skuer den gule, han skuer den grå,
den fejreste lagde han sadel på.

19. Herr Peder rider på hviden sand.
Herr Lovmand styrer sin snekke mod land.

20. “Hør, du, herr Peder, staldbroder fin,
hvor lider Ingerlille, fæstemø min.”

21. “Så lider Ingerlille, fæstemø din,
i dag så drikker hun bryllup med sin.”

22. “I syv år lå jeg syg under ø,
det var så ilde, jeg kunne ikke dø.”

23. “Skam så få de vive,
som mig have bedet i live.”

24. “Skam så få de bølger blå,
de ej slog mit skib i stykker små.”

25. "Ti stille, herr Lovmand, hvi vil du dø?
Du finder stolt Ingerlille endnu mø."

26. "Hør du, herr Peder, staldbroder min,
vil du låne mig grå ganger din?"

27. "Vil du låne mig grå ganger din,
jeg giver dig igen gode snekken min.

28. Herr Lovmand red og rendte,
sin gode grå ganger han sprængte."

29. Herr Lovmand han kom ikke før,
end de brændte blus for brudehusdør.

30. Herr Lovmand sprang ind og var ej sen:
"Stat, Tord, herude, det du så men."

31. Herr Lovmand lukte den dør så brat:
I sige herr Tord så mangen godnat."

32. "Jeg giver herr Tord kære søster min
med brunen mjød og klaren vin."

33. "Tolv tønder mjød og tolv tønder most
jeg giver herr Tord til bryllupskost."

34. Så snart kom bud for herr Tord ind:
"Nu sover herr Lovmand hos unge brud din."

35. "Sover herr Lovmand hos unge brud sin,
da var hun hans, før hun blev min."

36. "Han sover hos din unge brud
og giver dig igen sin søster prud."

37. "Han sover hos din fæstemø
og giver dig igen sin søster under ø."

38. "Så gerne lover jeg hans søster under ø,
som han sover hos min fæstemø."

39. Nu haver herr Lovmand sin fæstemø væn,
han gav herr Tord sin søster igen."

40. Der var glæde, og der var gammen,
herr Lovmand og herr Tord drukke bryllup
sammen.

41. Der kom glæde for sorrig igen,
da hver førte selv sin fæstemø hjem.

Danske kæmpe- og folkeviser nr. 53.